

6. Društvo Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove u vezi s protuzalobom.

(¹) SL C 341, 24. 9. 2018.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 26. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket / Sögård Fastigheter AB

(Predmet C-787/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Nacionalni propis koji predviđa ispravak odbitaka poreza na dodanu vrijednost (PDV) poreznog obveznika različitog od onog koji je prvotno proveo odbitak – Prodaja nekretnine fizičkim osobama društva koje je predmetnu nekretninu iznajmljivalo kao i prethodno društvo vlasnik – Prestanak porezne obveze PDV-a zbog prodaje nekretnine fizičkim osobama)

(2021/C 35/03)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteverket

Tuženik: Sögård Fastigheter AB

Izreka

Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalno zakonodavstvo koje predviđajući, na temelju članka 188. stavka 2. te direktive, da prodavatelj nekretnine nije dužan provesti ispravak odbitka ulaznog poreza na dodanu vrijednost kada će kupac tu nekretninu rabiti isključivo za transakcije kod kojih postoji pravo odbitka, također nalaže kupcu da provede ispravak tog odbitka za preostalo razdoblje ispravka, kada prodaje predmetnu nekretninu trećoj osobi koja je neće rabiti za takve transakcije.

(¹) SL C 72, 25. 2. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Federatie Nederlandse Vakbeweging / Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Predmet C-815/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 96/71/EZ – Članak 1. stavak 1., članak 1. stavak 3. i članak 2. stavak 1. – Upućivanje radnika u okviru pružanja usluga – Vozači koji rade u međunarodnom cestovnom prijevozu – Područje primjene – Pojam „upućeni radnik” – Kabotaža – Članak 3. stavci 1., 3. i 8. – Članak 56. UFEU-a – Sloboda pružanja usluga – Kolektivni ugovori proglašeni univerzalno primjenjivima)

(2021/C 35/04)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Tuženici: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Izreka

1. Direktivu 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga treba tumačiti na način da se primjenjuje na transnacionalno pružanje usluga u sektoru cestovnog prometa.
2. Članak 1. stavak 1., članak 1. stavak 3. i članak 2. stavak 1. Direktive 96/71 treba tumačiti na način da je radnik koji je zaposlen kao vozač u sektoru međunarodnog cestovnog prijevoza, u okviru ugovora o zakupu vozila između poduzetnika koji ga zapošljava, a koji ima poslovni nastan u jednoj državi članici, i poduzetnika koji se nalazi u državi članici različitoj od one u kojoj zainteresirana osoba uobičajeno radi, radnik upućen na državno područje države članice u smislu tih odredbi ako obavljanje njegova posla tijekom ograničenog razdoblja o kojem je riječ pokazuje dovoljnu vezu s tim područjem. Postojanje takve veze određuje se u okviru opće ocjene elemenata kao što su narav djelatnosti koje dotični radnik obavlja na navedenom državnom području, stupanj intenziteta veze djelatnosti tog radnika s državnim područjem svake države članice u kojoj obavlja posao kao i udio koji navedene djelatnosti u toj državi predstavljaju u cijeloj usluzi prijevoza.

Činjenica da vozač u međunarodnom cestovnom prijevozu kojeg je poduzetnik s poslovnim nastanom u jednoj državi članici ustupio poduzetniku s poslovnim nastanom u drugoj državi članici prima upute povezane sa svojim zadaćama i da te zadaće započinje ili dovršava u sjedištu tog drugog poduzetnika nije sama po sebi dovoljna da bi se smatralo da je taj vozač bio upućen na državno područje te druge države članice, u smislu Direktive 96/71, ako obavljanje posla navedenog vozača, na temelju drugih čimbenika, ne pokazuje dovoljnu vezu s tim državnim područjem.

3. Članak 1. stavak 1., članak 1. stavak 3. i članak 2. stavak 1. Direktive 96/71 treba tumačiti na način da postojanje veze između poduzetnika koji su stranke ugovora o ustupanju radnika, u smislu da čine koncern, nije samo po sebi relevantno za ocjenu postojanja upućivanja radnika.
4. Članak 1. stavak 1., članak 1. stavak 3. i članak 2. stavak 1. Direktive 96/71 treba tumačiti na način da radnika koji je zaposlen kao vozač u sektoru međunarodnog cestovnog prijevoza i koji u okviru ugovora o zakupu vozila između poduzetnika koji ga zapošljava, s poslovnim nastanom u jednoj državi članici, i poduzetnika koji se nalazi u drugoj državi članici obavlja kabotažu na državnom području države članice koja nije država na čijem državnom području uobičajeno radi u načelu treba smatrati upućenim na državno područje države članice u kojoj se ti prijevozi obavljaju. Trajanje kabotaže nebitan je element za ocjenu postojanja takvog upućivanja, ne dovodeći u pitanje moguću primjenu članka 3. stavka 3. te direktive.
5. Članak 3. stavak 1. i članak 3. stavak 8. Direktive 96/71 treba tumačiti na način da na pitanje je li kolektivni ugovor proglašen univerzalno primjenjivim treba odgovoriti s obzirom na primjenjivo nacionalno pravo. Pojmu iz tih odredbi odgovara kolektivni ugovor koji nije bio proglašen univerzalno primjenjivim, ali čije je poštovanje za poduzetnike na koje se primjenjuje uvjet za izuzeće od primjene drugog kolektivnog ugovora koji je pak proglašen univerzalno primjenjivim i čije su odredbe u biti istovjetne onima tog drugog kolektivnog ugovora.

(¹) SL C 122, 1. 4. 2019.